

# Елиа — Тавдугаар дугаар

## *Зөгнөлийн чимээгүй байдал*

Jeff Pippenger

2023-10-03

Елиа Аахабт бүх Израилийг Кармелд цуглуулахыг тушаахад, энэ нь гурван жил хагасын хавчлагын дараа 1798 онд Бурхан чуулганаа Харанхуй үеэс гаргаж, тэднийг 1844 он руу, түүнээс хойш 1863 он руу удирдан авчирсны урьдчилсан дүрслэл болсон юм. Эдгээр гурван огноо нь Исаиа долдугаар бүлэгт өгүүлснээр “долоон цаг”-ийн бүтцийн эцсийн гурван тэмдэглэл юм.

1798, 1844, 1863 оны тэрхүү адил түүх Мосе Израилийн хөвгүүдийг Египетийн боолчлолоос гарган Синаи уул руу дагуулан явсан үед мөн дүрслэгдсэн билээ. Нэгдүгээр ба хоёрдугаар тэнгэрэлчийн түүх нь 1798 онд төгсгөлийн цаг эхэлсэн үед эхэлж, 1863 онд тэр хөдөлгөөн сүм болсон хүртэл үргэлжилсэн Миллерит хөдөлгөөнийг төлөөлдөг. Елиа ба Мосе нь Миллерит түүхийн хоёр үндсэн гэрч мөн бөгөөд тэд гуравдугаар тэнгэрэлчийн түүхийн үеэр Илчлэл номд гардаг хоёр үндсэн гэрч мөн юм.

Миллерийн хөдөлгөөн нь Илчлэлт арван дөрөв дэх бүлгийн мөнхийн сайн мэдээний эхлэлийг тэмдэглэдэг бөгөөд Future for America нь төгсгөлийг нь тэмдэглэдэг.

Миллерчүүдийн эхлэл хөдөлгөөн болон төгсгөлийн хөдөлгөөний хооронд бид Долоо дахь өдрийн Адвентист сүмийг олж хардаг. Адвентист сүмийн түүхчдийн үзэж буйгаар, 1856 онд Миллерийн хөдөлгөөний үлдэгдэл нь Лаодикийн байдалд орсон бөгөөд ингэснээр 1798 оноос 1856 он хүртэлх хугацааг төлөөлж байсан Филадельфийн үе төгссөн юм.

Өмнөх өгүүлэлд бид урам зоригийн удирдлагаар Улаан тэнгисийг гаталсны дараах урам хугарал нь 1844 оны агуу урам хугаралтай нийцэж байсныг харуулсан. Тэр үед, маннагаар төлөөлөгдсөн Амралтын өдрийн сорил Мосегийн түүхэнд хүрч ирсэн юм. Яг тэрхүү эш үзүүлэлийн цэг дээр, Хамгийн Ариун газраас ирсэн гэрэл нь тэнгисийг гаталж, итгэлээр Хамгийн Ариун газарт орсон хүмүүст зориулан, Амралтын өдрөөс эхлэн сорилт ба ариусгалын үйл явцыг эхлүүлсэн. 1844 оноос өмнөх сорилтын үйл явц нь Мосегийн түүхэнд түүний төрснөөс эхэлсэн бөгөөд Миллерчүүдийн хувьд 1798 онд, Даниелын тодорхойлсон мэдлэгийн нэмэгдлээр эхэлсэн бөгөөд энэ нь шүүлтэд хүргэдэг гурван үе шаттай сорилтын үйл явцыг бий болгосон юм.

Олон хүн ариусгагдаж, цайруулагдан, соригдох болно; харин хорон муу хүмүүс хорон муугаа үйлдсээр байх болно. Хорон муу хүмүүсийн хэн нь ч ойлгохгүй; харин мэргэн ухаантнууд ойлгоно. Даниел 12:10.

1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд шүүлт эхэлсэн нь Египетийн ууган хөвгүүдээс эхэлж Улаан тэнгисийн усанд төгссөн Фараоны шүүлтээр дүрслэгдсэн байв. Мэргэн хүмүүс Итгэлээр Ариунаас Ариун газар руу орсон, өөрөөр хэлбэл Улаан тэнгисийг гаталсан даруйд, 1798 онд төгсгөлийн цагт эхэлсэн сорилтын үйл явц 1844 оноос цааш үргэлжилсэн юм. Мосегийн

түүхэнд энэ нь арван сорилоор төлөөлөгдсөн бөгөөд Израиль алхам тутамдаа бүтэлгүйтсэн билээ. Арван сорилгын сүүлчийнх нь арван хоёр тагнуул Амлагдсан Нутгийг тандан шинжилсэн үе байв. Мосегийн түүхэн дэх анхны сорил нь амралтын өдрийг илэрхийлдэг маннагийн сорил байсан бөгөөд Миллерчүүдийн хувьд амралтын өдөр нь 1844 оны 10 дугаар сарын 22-ны дараах анхны сорил хэмээн тодорхойлогдсон юм. Хоёр зэрэгцээ түүхэнд хоёуланд нь анхны сорил нь амралтын өдөр байсан тул, Мосегийн түүхэн дэх дараагийн есөн сорил нь 1844 оноос хойш Амлагдсан Нутагт орох эсвэл үхлийн цөл рүү ороход хүргэх цуврал сорилууд байхыг илтгэнэ. 1863 он нь Миллерийн хөдөлгөөний эцсийн сорилыг төлөөлдөг. Бид энэ авч үзэлтийг арван хоёр тагнуул Амлагдсан Нутгийн талаарх мэдээгээ авчирч буцан ирэх үеэс эхлүүлэх болно.

Тэд нутгийг тагнан үзээд дөчин хоногийн дараа буцаж ирэв. Тэд Параны цөлийн Кадеш уруу, Мосе, Аарон, мөн Израилийн хөвгүүдийн бүх чуулганд ирж, тэдэнд болон бүх чуулганд мэдээг нь хүргэж, газрын үр жимсийг үзүүлэв. Тэд түүнд айлтган: Та биднийг илгээсэн тэр нутагт бид очлоо; үнэхээр тэр нь сүү, балаар бялхдаг аж; түүний үр жимс нь энэ байна. Гэвч тэр нутагт оршин суугч ард түмэн хүчирхэг, хотууд нь хэрэмлэгдсэн бөгөөд үлэмж том юм; түүнчлэн бид тэнд Анакийн хөвгүүдийг ч харлаа. Амалекчууд өмнөд газрын нутагт оршдог; хитчүүд, иебусчууд, аморичууд уулсад оршдог; харин канаанчууд тэнгисийн дэргэд, Иорданы хөвөөнд оршдог. Тэгэхэд Калев Мосегийн өмнө ард олныг намжааж, — Бид даруй өгсөж, түүнийг эзэмшье; учир нь бид түүнийг заавал дийлж чадна, гэв. Харин түүнтэй хамт явсан хүмүүс: — Бид тэр ард түмний өөдөөс гарч чадахгүй; учир нь тэд биднээс хүчтэй, гэв. Тэгээд тэд тагнан үзсэн газрынхаа талаар Израилийн хөвгүүдэд муу мэдээ тараан: — Бидний тагнан өнгөрсөн тэр нутаг бол оршин суугчдаа залгидаг нутаг мөн; тэнд бидний харсан бүх хүмүүс аварга биетэй хүмүүс байлаа. Тэнд бид нефилимүүдийг, аваргуудын угсааны Анакийн хөвгүүдийг харсан; бид өөрсдийн нүдэнд царцаа мэт харагдаж байсан, тэдний нүдэнд ч мөн тийм л байв, гэв. Тооллого 13:25–33.

Тооллогоос авсан энэхүү хэсэгт, тэнд дүрслэгдсэн түүхийг Миллерийн хөдөлгөөний хэв шинж болгон авч үзэхгүй бол амархан анзаарагдалгүй өнгөрч болох, тэмдэглэн авахуйц маш чухал үнэнүүд бий. Нэг зүйл нь, “муу мэдээ” авчирсан босогчид арав дахь бөгөөд эцсийн сорилтоо унаж байсан явдал бөгөөд тэр эцсийн сорилтын үеэр хүмүүсийн хоёр анги илэрхий болсон юм. Өмнөх есөн сорилтын түүхийн турш төлөвшин хөгжиж ирсэн тэр хоёр анги, аль “мэдээг” хүлээн авахаа сонгосноосоо шалтгаалан өөрсдийн зан чанарыг илэрхийлсэн. 1863 онд Миллерийн Адвентизм Левит хорин зургаад гардаг боолчлолын эш үзүүллэгээр төлөөлөгдсөн Мосегийн мэдээг няцаасан. Иошуа ба Калебын танилцуулсан мэдээ нь тэдний боолчлолоос чөлөөлөгдөж ирсэн бүх түүхийн туршид Бурханы өгсөөр байсан “мэдээ”-ний энгийн давталт төдий байв. Мосе төрсөн цагаас эхлэн Бурхан тэднийг боолчлолоос гарган, хэдэн зууны өмнө Абрахамд амласан нутагт нь оруулна хэмээн амлаж байсан. Иошуа ба Калев нь суурь мэдээн дээр зогссон хүмүүсийг төлөөлдөг бол, үлдсэн арван тагнуул Бурхан үнэхээр тэр мэдээг өгсөн гэдгийг үгүйсгэсэн юм.

Тэгээд бүх чуулган дуу хоолойгоо өргөн уйлж, ард түмэн тэр шөнө уйлав. Израилийн бүх хөвгүүд Мосе, Аарон хоёрын эсрэг гомдоллон бувтнаж, бүх чуулган тэдэнд, Бид

Египетийн нутагт үхсэн болоосой! Эсвэл энэ цөлд үхсэн болоосой! гэв. ЭЗЭН юунд биднийг энэ нутагт авчирсан юм бэ? Бид илдэнд унаж, эхнэрүүд, хүүхдүүд маань олз болохын тулд уу? Египет рүү буцсан нь бидэнд дээр биш гэж үү? хэмээн хэлэв. Тэгээд тэд бие биедээ, Бид өөрсдөдөө удирдагч томилоод Египет рүү буцъя, гэгцгээв. Тооллого 14:1-4.

1863 онд Жэймс Уайт Review and Herald-д Миллерийн “долоон хугацаа”-ны ойлголтыг няцаасан өгүүлэл бичиж, мөн тэр жил Уриа Смит Левит номын “долоон хугацаа”-ны тухай ямар ч ишлэлгүй хуурамч хүснэгтийг хэвлүүлсэн үед, Уайт ба Смит хоёул Уильям Миллерийн ажлыг хойш тавьж, тэрсэлсэн протестантизмын библийн аргачлалыг хэрэглэсэн юм. Тэдний саяхан “Вавилоны охид” хэмээн тодорхойлсон тэрсэлсэн хүмүүсийн аргачлалыг, Гавриел тэнгэрэлчээр удирдуулан ирсэн Миллерийн мэдээг няцаах үндэслэл болгон ашигласан байна. Эртний Израилийн арав дахь шалгалтын үед тэд шуудхан, “Бид ахлагч томилж, Египет уруу буцъя” гэж хэлсэн. Арав дахь бөгөөд эцсийн шалгалт дахь бүтэлгүйтэл нь эхнээсээ өгөгдсөн мэдээтэй нийцэж байсан “мэдээг” няцаасанд, мөн Египетийн боолчлол руу буцах хүсэлд үндэслэсэн байдаг. Иеремиа 1843 оны бүтэлгүй зөгнөлийн улмаас урам хугарсан хүмүүсийг бэлгэдлээр төлөөлөх үед, Бурхан түүнийг Бурхан Өөрт нь болон мэдээний төлөөх өмнөх халуун зүтгэлдээ буцаж ирэхийг онцгойлон дуудсан боловч, мөн түүнчлэн “Вавилоны охид” хэмээн тодорхойлогдсон тэдгээр хүмүүст хэзээ ч бүү буц гэж тушаасан юм.

Тиймээс ЭЗЭН ийнхүү айлдаж байна: «Хэрэв чи эргэн ирвэл, Би чамайг дахин авчирч, чи Миний өмнө зогсох болно. Хэрэв чи үнэтэйг өөдгүйгээс ялган гаргавал, чи Миний ам мэт болно. Тэд чам уруу эргэн ирэг; харин чи тэдэн уруу бүү эргэн оч» (Иеремиа 15:19).

1863 онд Жеймс Уайт, Уриа Смит нар өөрсдөд нь очиж үл болохоор тушаагдсан байсан тэр газарт буцаан удирдуулахын тулд шинэ ахмадыг томилов. Иошуа, Кaleb хоёр урагш явахыг хүсэгчдийг төлөөлдөг бол Уайт, Смит нар буцаж явахыг хүсэгчдийг төлөөлдөг.

Тооллого номоос авсан уг хэсэгт онцлон тэмдэглэх шаардлагатай өөр нэгэн зүйл нь, дараагийн дөчин жилийн турш цөлд үхэхээр бүх босогчдыг яллан шийтгэдэг эцсийн бослого нь Библийн эш үзүүлгийн “нэг өдөр нь нэг жил” гэсэн зарчмыг тогтоон батлах хоёр үндсэн эшлэлийн нэг мөн бөгөөд энэ нь мөнхийн сайн мэдээ болон эхний тэнгэрэлчийн мэдээг нээж ойлгоход Миллерийн хэрэглэсэн, магадгүй хамгийн чухал эш үзүүлгийн дүрэм байсан юм. Уг дүрмийн талаарх Библийн нөгөө гэрчлэл нь Езекиел номд байдаг.

Тэгээд чи эдгээрийг гүйцээж дууссаны дараа дахин баруун хажуугаараа хэвт; тэгвэл чи Иудагийн гэрийн гэм бурууг дөчин өдрийн турш үүрнэ. Би чамд өдөр бүрийг нэг жилээр тогтоосон. Езекиел 4:6.

Өдөрийг жилээр тооцох зарчмыг тогтоосон тэрхүү хоёр эшлэлтэй холбоотойгоор олонтаа анзаарагддаггүй зүйл нь, эдгээр хоёр эшлэлийн аль алиных нь түүхэн нөхцөл байдал юм.

Та нар уг газрыг тагнан үзсэн өдрүүдийн тоогоор, өөрөөр хэлбэл дөчин өдрийн тоогоор, нэг өдөр нь нэг жилд тооцогдож, та нар өөрсдийн гэм бурууг дөчин жил үүрэх болно; тэгээд та нар Миний амлалтаас няцсаныг мэдэх болно. Тооллого 14:34.

Тооллого ном дахь эшлэл нь эртний Израилийн эхэн үед тохиолдсон бөгөөд Бурханы гэрээт ард түмний тэрслүү байдлыг илэрхийлж байсан; харин Езекиел дэх эшлэл нь эртний Израилийн төгсгөл үед тохиолдсон бөгөөд мөн Бурханы гэрээт ард түмний тэрслүү байдлыг илэрхийлж байсан. Эхэнд оногдсон шийтгэл нь цөлд үхэх явдал байсан бол төгсгөлд оногдсон шийтгэл нь дайснуудынхаа нутагт боолчлогдох явдал байв. Нэг өдөр нь нэг жилтэй тэнцэх зарчим нь гэрээт ард түмний тэрслүү байдлыг онцлон тэмдэглэдэг. Хоёр шийтгэл, нэг нь эхэнд, нөгөө нь төгсгөлд, гэвч хоёул өөр байв. Эхнийх нь цөлөөр аян замд явах хугацаанд аажмаар мөхөн үхэх явдал байсан бол сүүлчийнх нь бодит Вавилонд олзлогдон боолчлогдох явдал байв.

Тэгэхэд Мосе, Аарон хоёр Израилийн хөвгүүдийн чуулганы бүх хурлын өмнө нүүрээрээ унав. Нун хүү Иошуа, Иефуннегийн хүү Калев хоёр буюу тэр газрыг тагнан үзсэн хүмүүсийн дундаас байсан тэд хувцсаа урж, Израилийн хөвгүүдийн бүх чуулганд хандан ийн өгүүлэв: “Бидний нэвтэрч, тагнан үзсэн тэр газар бол үлэмж сайн газар мөн. Хэрэв ЭЗЭН бидэнд тааламжтай байвал, Тэр биднийг энэ газарт оруулж, бидэнд өгнө; тэр нь сүү, балаар урсдаг газар юм. Гагцхүү та нар ЭЗЭНий эсрэг бүү тэрслэгтүн, мөн тэр газрын ард түмнээс бүү айгтун; учир нь тэд бидний талх мөн. Тэдний хамгаалалт тэднээс холдсон бөгөөд ЭЗЭН бидэнтэй хамт байна. Тэднээс бүү айгтун.” Гэвч бүх чуулган тэднийг чулуугаар чулууд гэж хэлэлцэв. Тэгтэл ЭЗЭНий алдар Израилийн бүх хөвгүүдийн өмнө чуулганы асарт үзэгдэв. ЭЗЭН Мосед хандан, “Энэ ард түмэн хэзээ хүртэл Намайг доромжлох вэ? Би тэдний дунд үзүүлсэн бүх тэмдгүүдийн төлөө тэд хэзээ хүртэл Надад итгэхгүй байх вэ? Би тэднийг тахлаар цохиж, өв хөрөнгөнөөс нь салгана; харин чамаас тэднээс илүү агуу, илүү хүчирхэг үндэстэн бий болгоно” гэв. Мосе ЭЗЭНд хандан, “Тэгвэл египетчүүд үүнийг сонсоно. Учир нь Та Өөрийн хүч чадлаар энэ ард түмнийг тэдний дундаас гарган авчирсан билээ. Тэд энэ газрын оршин суугчдад хэлэх болно. Учир нь тэд, ЭЗЭН Та энэ ард түмний дунд байдаг, ЭЗЭН Та нүүр тулан харагддаг, Таны үүл тэдний дээр тогтдог, мөн Та өдөр нь үүлэн баганаар, шөнө нь галан баганаар тэдний өмнө явдаг гэж сонссон. Эдүгээ хэрэв Та энэ бүх ард түмнийг нэг хүнийг мэт албал, Таны тухай мэдээг сонссон үндэстнүүд ийн хэлнэ: ‘ЭЗЭН тэдэнд тангарагласан тэр газарт энэ ард түмнийг оруулж чадаагүй тул Тэр тэднийг цөлд хороосон юм’ гэж. Одоо, гуйя, Таны айлдсан ёсоор миний Эзэний хүч агуу байг. Та ийн айлдсан билээ: ‘ЭЗЭН уурлахдаа удаан, энэрэлээр арвин бөгөөд гэм буруу, тэрслүү явдлыг уучилдаг боловч буруутныг огт цагаатгадаггүй, эцгүүдийн гэм бурууг хүүхдүүдэд нь гурав, дөрөв дэх үе хүртэл нь оноодог.’ Иймээс, гуйя, Таны их энэрлийн дагуу, мөн Та энэ ард түмнийг Египетээс эдүгээ хүртэл уучилж ирсний адил, энэ ард түмний гэм бурууг өршөөнө үү.” Тооллого 14:5–19.

Эдгээр эшлэлд дүрслэгдсэн түүх нь “өдөөн хатгалтын өдөр” хэмээн нэрлэгддэг библийн бэлгэдэл болсон юм. “Өдөөн хатгалтын өдөр”-ийг Дуулал ерэн тав, Иеремиа гучин хоёр, мөн Еврей гурвад дурдсан байдаг боловч, бид энэ цагт тэрхүү бэлгэдлийн талаар авч үзэхгүй. Өмнөх хэсэгт тодорхойлогдсон, зайлшгүй танин хүлээн зөвшөөрөх ёстой нэгэн чухал зарчим бий. Тэр зарчим нь эш үзүүлэгч Самуел, Люцифер, Эллен Уайт, мөн мэдээж энэхүү хэсэг дэх Мосегоор ч бас дүрслэгдэн харуулагддаг.

Түүнд ийн хэлэв: «Харагтун, чи хөгширчээ, харин хөвгүүд чинь чиний замаар явдаггүй. Тиймээс одоо бүх үндэстнүүдийн адил биднийг шүүн захирах хаан бидэнд тогтоож өгөөч.» Гэвч тэд «Биднийг шүүн захирах хаан бидэнд өгөөч» хэмээн хэлэхэд энэ хэрэг Самуелд таалагдсангүй. Тэгээд Самуел ЭЗЭНд залбирав. ЭЗЭН Самуелд айлдахдаа: «Тэдний чамд хэлж буй бүхэнд ард түмний дуу хоолойг сонс. Учир нь тэд чамайг бус, харин Намайг голсон юм; ингэснээр Би тэдний дээр хаанчлахгүй байх ажээ. Би тэднийг Египетээс авч гаргасан өдрөөс эхлэн өнөөдрийг хүртэл тэдний үйлдсэн бүх үйлсийн дагуу, өөрөөр хэлбэл тэд Намайг орхиж, өөр бурхдад үйлчилж ирсний адил, тэд чамд мөн тийн үйлдэж байна. Иймээс одоо тэдний дуу хоолойг сонс. Гэвч тэдэнд заавал ёслол төгөлдөр анхааруулж, тэдний дээр хаанчлах хааны ёсыг тэдэнд мэдүүл» гэв. Тэгээд Самуел өөрөөс нь хаан хүссэн ард түмэнд ЭЗЭНИЙ бүх үгийг айлтгав. Тэрээр хэлэхдээ: «Та нарын дээр хаанчлах хааны ёс ийм байх болно. Тэр та нарын хөвгүүдийг авч, өөртөө зориулан тэргэнцрүүдийнхээ төлөө болон морьтнуудаа болгоно; зарим нь түүний тэргэнцрийн өмнө гүйх болно. Тэр өөртөө мянгатын дарга, тавьтын дарга нарыг томилж, тэднээр өөрийн газрыг хагалуулж, ургацаа хураалгаж, мөн дайны зэвсэг болон тэргэнцрийнхээ хэрэгслийг хийлгэнэ. Тэр та нарын охидыг авч, үнэртэн бэлтгэгч, тогооч, талхчин болгоно. Тэр та нарын талбай, усан үзмийн талбай, чидун жимсний төглүүдээс, бүр хамгийн сайныг нь авч, зарц нартаа өгнө. Тэр та нарын тариа болон усан үзмийн талбайгаас аравны нэгийг авч, түшмэддээ болон зарц нартаа өгнө. Тэр та нарын боол эрчүүд, шивэгчин эмэгтэйчүүд, хамгийн сайхан залуусыг чинь, мөн илжгүүдийг чинь авч, өөрийн ажилд зүтгүүлнэ. Тэр та нарын хонь сүргээс аравны нэгийг авна; та нар түүний боолууд болно. Та нар өөрсдөдөө сонгосон тэр хааныхаа улмаас тэр өдөр хашхирах болно; гэвч ЭЗЭН тэр өдөр та нарыг сонсохгүй» гэв. Гэсэн хэдий ч ард түмэн Самуелын дуу хоолойг дагахаас татгалзаж, «Үгүй, харин бидний дээр хаан байх ёстой. Тэгвэл бид ч мөн бүх үндэстнүүдийн адил болж, манай хаан биднийг шүүн захирч, бидний өмнө явж, бидний тулалдаануудыг тулалдах болно» гэв. Самуел ард түмний бүх үгийг сонсоод, тэдгээрийг ЭЗЭНИЙ сонорт уламжлан айлтгав. ЭЗЭН Самуелд: «Тэдний дуу хоолойг сонсож, тэдэнд хаан тогтоож өг» гэв. Тэгээд Самуел Израилийн эрчүүдэд: «Та нар хүн бүр өөрийн хот уруугаа явцгаа» гэв. 1 Самуел 8:5–22.

Энэ хэсэгт эртний Израиль Бурханыг өөрсдийн хаан болгон няцаасан бөгөөд энэ түүх нь тэд “Кесариас өөр хаан бидэнд үгүй” хэмээн тунхагласан цаг үеийг урьдаас заан чиглүүлдэг. Тэд Бурханы теократыг няцааж, өөрсдийн ард түмнээс хаан өгөхийг шаргуу шаардсан атлаа, эцэст нь өөрсдийн хаан нь Ромын хаан мөн хэмээн тунхагласан юм. Эцсийн өдрүүд дэх Ромын хаан бол Ромын пап мөн.

Харин тэд: Түүнийг зайлуул, зайлуул, түүнийг цовдол гэж хашхирцгаав. Пилат тэдэнд: Танай Хааныг би цовдлох уу? гэв. Ахлах тахилч нар: Бидэнд Цезариас өөр хаан үгүй хэмээн хариулав. Иохан 19:15.

Теократыг няцаасан явдал нь Самуелд тийнхүү доромжлолтой бөгөөд хувийн шинжтэй санагдсан тул тэр үүнийг өөрийн эш үзүүлэгчийн албыг няцаасан хэрэг хэмээн ойлгосон. Харин Бурхан Самуелд тэдний няцаалт нь эш үзүүлэгчийг бус, харин Бурханыг чиглэснийг лавтайгаар ойлгуулсан. Мосе ба Самуелын эш үзүүлэгчийн хувьд эртний Израилийн тэрслэлтэй ямар холбоотой байсныг тодорхойлон өгүүлдэг эдгээр хоёр хэсэгт, түүнээс хойш

ирсэн тэрслэлийн шийтгэл нь эртний Израилийн хувьд төгсгөл байгаагүй. Амлагдсан нутагт орох Иошуа ба Калебаар төлөөлөгдсөн нэгэн бүлэг байсаар байсан бөгөөд Самуелын түүхэнд эртний Израилийн төгсгөл нь Израилийн хаадын эхэнд бус, харин тэдний төгсгөлд тохиосон юм.

Мосе эртний Израильтай цаашид ажиллан үйлдэхийг Бурханаас гуйн учирлаж байв. Учир нь, яг тэр мөчид тэднийг төгсгөлд хүргэвэл Өөрийн ард түмнийг чөлөөлсөн ариун түүх болон Абрахамд амласан нутагт тэднийг удирдан оруулах тухай Бурханы амлалтыг буруугаар төлөөлөх болно гэж Мосе үзсэн юм. Энд өгүүлж буй гол санаа нь, Бурхан үнэнгийн гэрчлэл болгон ашиглахаар зорьсон үедээ бослогыг тохиолдохыг төдийгүй үргэлжлэхийг ч зөвшөөрөн сонгодог явдал юм.

Самуелын илэрхийлсэн зөвт уур хилэнгийн хандлага Эллен Уайтад ч мөн илэрсэн юм.

“Миний ард түмний дунд Миннеаполист илэрсэн шиг тийм хатуу өөртөө сэтгэл ханамжтай байдал, мөн гэрлийг хүлээн авч, хүлээн зөвшөөрөх хүсэлгүй байдал урьд өмнө нь би хэзээ ч үзээгүй. Тэр цуглаанд илэрсэн тэр сүнсийг эрхэмлэн хадгалсан хүмүүсийн нэг нь ч, тэд бардамналаа даруу болгож, өөрсдийг нь хөдөлгөсөн нь Бурханы Сүнс биш, харин тэдний оюун ухаан, зүрх сэтгэл нь өрөөсгөл үзлээр дүүрсэн байсныг хүлээн зөвшөөрөн гэмших хүртлээ, тэнгэрээс тэдэнд илгээгдсэн үнэний эрхэм нандин чанарыг ялган таних тод гэрэл дахин хэзээ ч авахгүй гэдгийг надад үзүүлсэн. Эзэн тэдэнд ойртон ирж, тэднийг ерөөж, тэдний тэрслэлтээс эдгээхийг хүссэн; гэвч тэд сонсохыг хүсээгүй. Тэднийг хөдөлгөж байсан нь Корах, Датан, Абирамыг өдөөсөн мөнөөх сүнс байв. Израилийн тэр хүмүүс өөрсдийг нь буруутай болохыг нотлох аливаа баримтыг эсэргүүцэхээр шийдсэн байсан бөгөөд тэд сэтгэл урвах замаа үргэлжлүүлсээр, эцэст нь олныг өөрсөдтэйгөө нэгдэхээр татан авчирсан.”

“Эдгээр нь хэн байсан бэ? Сул дорой хүмүүс биш, мэдлэггүй хүмүүс биш, гэгээрээгүй хүмүүс биш. Тэр бослогод чуулганд нэрд гарсан, алдар цуутай хоёр зуун тавин ноён байсан. Тэдний гэрчлэл юу байсан бэ? ‘бүх чуулган ариун, тэдний нэг бүр нь ариун, мөн ЭЗЭН тэдний дунд байна; тэгвэл та нар яагаад өөрсдийгөө ЭЗЭНий чуулганы дээгүүр өргөмжилнө вэ?’ [Тооллого 16:3]. Кора болон түүний хамсаатнууд Бурханы шүүлтийн дор сүйрч мөхөхөд, тэдний мэхлэн төөрөгдүүлсэн ард түмэн энэ гайхамшигт ЭЗЭНий гарыг олж харсангүй. Маргааш өглөө нь бүх чуулган Мосе, Аарон хоёрыг буруутган, ‘Та нар ЭЗЭНий ард түмнийг аллаа’ [41-р эшлэл] гэв. Тэгэхэд тахал чуулганы дунд гарч, арван дөрвөн мянгаас илүү хүн мөхөв.”

“Би Миннеаполисоос явахаар шийдсэн үед, Эзэний тэнгэрэлч миний дэргэд зогсоод: ‘Тэгж болохгүй; Бурхан энэ газарт чамаар хийлгэх ажилтай. Энэ ард түмэн Кора, Датан, Абиромын бослогыг дахин үйлдэж байна. Би чамайг чиний зохих байр сууринд тавьсан бөгөөд гэрэлд бус хүмүүс үүнийг хүлээн зөвшөөрөхгүй; тэд чиний гэрчлэлийг анхааран сонсохгүй; харин Би чамтай хамт байж, Миний нигүүлсэл ба хүч чадал чамайг тогтоон барина. Тэд жигшин үзэж буй нь чи биш, харин Миний ард түмэнд илгээдэг элч нар болон мэдээ юм. Тэд Эзэний үгийг үл тоомсорлон доромжилсон. Сатан тэдний нүдийг сохолж, шүүлтийг нь гажуудуулсан; мөн хүн бүр энэ нүглээ, Бурханы Сүнсийг

доромжилж буй энэ ариусгагдаагүй бие даасан байдлаа гэмшин наманчлахгүй бол, тэд харанхуйд алхах болно. Хэрэв тэд наманчилж, эргэж өөрчлөгдөхгүй бол, Би тэднийг эдгээхийн тулд түүний сууринаас дэнлүүний тавиурыг зайлуулна. Тэд сүнслэг хараагаа бүдгэрүүлсэн. Тэд Бурхан Өөрийн Сүнс ба хүч чадлаа илэрхийлэхийг хүссэнгүй; учир нь тэд Миний үгэнд тохуурхал, жигшлийн сүнстэй. Хөнгөн хийсвэр зан, шалиг наадам, доог тохуу, наргиан хошигнол өдөр бүр үйлдэгдэж байна. Тэд зүрх сэтгэлээ Намайг эрэхэд зориулаагүй. Тэд өөрсдийн асаасан оч дунд алхаж байгаа бөгөөд хэрэв наманчлахгүй бол уй гашууд хэвтэх болно. Эзэн ингэж айлдаж байна: Үүрэгт байр сууриндаа бат зогс; учир нь Би чамтай хамт байгаа бөгөөд чамайг орхихгүй, хаяхгүй.’ Бурханаас ирсэн эдгээр үгийг би үл тоомсорлож зүрхлээгүй.” The 1888 Materials, 1067.

Уайт эгч Самуелын хандлагатай адилтгагдсан бөгөөд босогчид болон тэдний бослогод хамт үлдэж, өөрийн “үүргийн” “харуулын байр”-нд “бат зогс” хэмээн түүнд хэлэгдсэн. Тэрээр (эм эш үзүүлэгч) босогчид болон тэдний бослогыг өөрсдөд нь орхин явахаар шийдсэнийхээ дараа өөрийн харуулын байранд бат зогсохыг тушаагдсан юм.

Альфа ба Омегийн зарчмын үндсэн бүрэлдэхүүн хэсэг болох “анх дурдагдах”-ын дүрэм нь аливаа сэдэв анх удаа дурдагдах мөч нэн дээд ач холбогдолтой болохыг тогтоодог. Люциферийн бослогын хамгийн эхлэлтэй холбоотой нэгэн үнэн бол, хэрэв Бурхан хүссэнсэн бол, Люциферийн өөрийн оюун санаанд төрсөн хамгийн анхны аминч бодол гарсан тэр мөчид л түүнийг устгахад шаардлагатай бүх хүч Бурханд байсан явдал юм. Бурхан Люциферийг бүтээлээс зайлуулж чадах байсан бөгөөд хэрэв Тэр тэгэхээр сонгосон бол, бусад тэнгэрэлчүүдэд юу болсныг мэдэгдэх ч үгүй байхаар тийнхүү үйлдэх хүч Түүнд байсан. Мэдээж, Тэр тэгээгүй; учир нь бусад зүйлсийн дотор энэ нь Түүний зан чанарыг үгүйсгэсэн хэрэг болох байв. Гэвч яг тийм зүйлийг хийх боломж олгох бүтээлч хүч Түүнд үнэхээр байсан. Харин Тэр тэгээгүй. Тэр тэвчээртэйгээр энэхүү бослогыг Өөрийн зан чанарын гэрчлэлийн нэг хэсэг, тэнгэрт эхэлж эцэст нь газар дэлхийд хүрэх ёстой байсан тэмцлийн гэрчлэлийн нэг хэсэг болохыг зөвшөөрсөн. Энэ нь эртний Израилийн хувьд Мосегийн яриа хэлэлцээний бүтээсэн зүйл байв. Бурхан тэрслүү үеийг цөлд үхэхийг зөвшөөрч, мөнх сайн мэдээтэй холбоотой үнэнүүдийг урагшлуулахын тулд тэр түүхийг библийн жишээ болгон ашигласан.

Самуелын өдрүүдэд Бурханыг хаан болгон хүлээн зөвшөөрөхөөс татгалзсан явдал ч мөн адил байв. Самуел өөрийн хувийн итгэл үнэмшил болон эш үзүүлэлтийн мэдлэгийг үл харгалзан, үүргийнхаа харуулд бат зогсохоор урагшлан явахыг тушаагдсан. Бурханы эш үзүүлэлтийн болон түүхэн дээд хяналтын энэ тал Вавилоны олзлолоос хойших сүмийг дахин босгосон явдалд мөн харагддаг. Бурхан олзлолын далан жилийн бүх бүрэлдэхүүн хэсгийг—Иерусалимд буцаж ирэхийг, Иерусалимыг, сүмийг, мөн гудамж, хэрмүүдийг дахин босгохыг—урьдчилан хэлж, захирсан. Тэрээр тэднийг олзлолоос чөлөөлөгдөх үеийг тогтоосон цаг хугацааны эш үзүүлэлгүүдийг тунхагласан. Хоёр мянга гурван зуун жилийн эхлэлийг тэмдэглэх хэдэн зарлиг байхыг Тэр тодорхойлсон. Эхний зарлигаар энэ үйл явцыг эхлүүлэх харь үндэст хаан болох Курыг Тэр нэрээр нь заасан. Иерусалим болон сүмийг дахин босгох бүх бүрэлдэхүүн хэсгийг тодорхойлон зааж, ажлыг гүйцэлдүүлэхийн тулд Тэр зөвт хүмүүс болон эш үзүүлэгчдийг босгосон.

Илэрхий байсан бурханлаг эш үзүүллийн урьдаас мэдлэг болон оролцоо бүхний үл хайхран, Вавилонд олзлогдоход хүргэсэн бослого нь Бурханы ард түмний дунд байсан Түүний хувийн оршихуйг аль хэдийнэ төгсгөлд хүргэсэн байв. Шекинагийн алдар суу дахин баригдсан сүмд хэзээ ч эргэн ирээгүй. Хэдийгээр Хамгийн Ариун газарт шекинагийн оршихуйгаар сүм дахин хэзээ ч ерөөгдөөгүй боловч, бүхэл бүтэн тэр түүх нь дэлхийн төгсгөлийн үеийн түүхэнд эш үзүүллийн бүтцийг өгөхийн тулд ашиглагдсан юм. Энэ утгаараа, дахин баригдсан сүм нь Бурханы оршихуйн бус, харин Израилийн бослогын гэрчлэл байсан юм. Гэвч тэрхүү түүхийн эш үзүүлэгчид, Самуел болон Миннеаполист байсан Уайт эгчийн адил, эш үзүүлэгчийн үүргээр үйлчилсээр байсан юм.

Люциферийн бослого нь Христ ба Сатаны хоорондын агуу тэмцлийн тухайд хамгийн түрүүнд дурдагддаг зүйл бөгөөд Бурхан Өөрийн зорилгын төлөө тэрхүү бослогыг үргэлжлэхийг зөвшөөрсөн юм. Самуел, Израилийн бусад үндэстнүүдтэй адил болох хүсэлд зөвт уур хилэнгээр хандсан хэдий ч, анхны хоёр хааныг тослон өргөмжлөхөд оролцохоор чиглүүлэгдсэн билээ. Мөн Бурханы эш үзүүлэгчид Бурханы сүмийг, өөрөөр хэлбэл дахин хэзээ ч Бурханы шекина оршихуйг агуулахгүй тэр сүмийг сэргээн босгоход оролцсон юм.

1863 онд Адвентизмын бослогыг халхлахын тулд эш үзүүлэгийн Үгийн эсрэг өөрсдийн “үлгэрийн таваг”-ийг ашигладаг хүмүүс, мөн хэрэв 1863 онд ямар нэгэн буруу зүйл болсон бол эш үзүүлэгч эмэгтэй түүнийг хориглох байсан гэсэн логик дээр маргаанаа үндэслэхийг сонгодог хүмүүс нь Бурханы эсрэг бослогын тухай хамгийн анх дурдагдсан газарт тодорхойлогдсон анхны зарчмыг санаатайгаар үл ойшоож байна. Бурхан Өөрийн зорилгын төлөө бослогыг зөвшөөрдөг бөгөөд хэрэв Тэр ирж болох бослогуудын талаар Өөрийн эш үзүүлэгчдийг төвийг сахисан эсвэл дуугүй хэвээр байлгахаар сонговол, энэ нь Түүний сонголт юм.

1844–1863 оны шалгалтын үйл явцыг авч үзэж эхлэхдээ—энэ нь Улаан тэнгисийг гаталсны дараа эртний Израиль бүтэлгүйтсэн арван шалгалтаар бэлгэдэгдсэн юм—Библийн энэхүү үнэнийг ойлгох нь зайлшгүй чухал. Бурханы эш үзүүлэгчид дуулгавартай байдал болон дуулгаваргүй байдлын аль алиных нь үед Түүний эш үзүүлэгчдийн хувиар үйлчилдэг бөгөөд заримдаа өнгөц харахад эш үзүүлэгч эсэргүүцэх ёстой мэт санагдах асуудлуудыг тэд эсэргүүцдэггүй. Зарим үед тэд тэрслүү байдлыг илтэд мэдэж байдаг боловч хязгаарлагдсан байдаг; өөр бусад үед Эзэн тэрслүү байдлын талаар тэдний нүдийг халхалдаг. Энэ өнцөг хүлээн зөвшөөрөгдөх үед, 1863 он нь Библийн эш үзүүллийн зургаа дахь хаанчлалын түүхэнд—Протестантизмын эвэр болон Бүгд Найрамдах үзлийн эвэрт хоёуланд нь—онцгой ач холбогдолтой тэмдэгт үе болдог.

Би мөн эш үзүүлэгчдээр дамжуулан айлдсан, үзэгдлүүдийг олшруулсан, эш үзүүлэгчдийн үйлчлэлээр адилтгалуудыг хэрэглэсэн. Хосеа 12:10.